

Markéta Doležalová

Josef Kramolín (1730-1801)

Posudek

Diplomová práce Markéty Doležalové je věnována životu a dílu malíře pozdního baroka Josefa Kramolína. Práce má standardní strukturu podobných textů: po kritickém zhodnocení literatury následuje přehled životopisných údajů, dále chronologicky řazený přehled díla a posléze závěrečné zhodnocení umělcova profilu, včetně jeho zařazení do kontextu dobové produkce. Vlastní text má 70 stran a doplněn je přílohami. Jsou to jednak tabulka lokalit, kde se nacházejí Kramolínova díla, jednak chronologická tabulka jeho produkce. Obrazová příloha je tvořena 71 snímky, vesměs nově pořízenými, v několika případech pak fotoreprodukcemi starších snímků.

Úvodní kapitola je sice nazvána „Literatura a prameny“, autorka se však věnuje téměř výhradně pouze literatuře, jejíž přehled podání od prvních zmínek u Johanna Quirita Jahna až po recentní monografie Carl Nödl. Prameny zmiňuje autorka pouze dle starší literatury. Ani později v textu, kde v ojedinělých případech na prameny odkazuje, neuvádí jejich uložení.

Životopis Josefa Kramolína podává diplomantka v rozsahu znalostí v dosavadní literatury. Zde jsou uvedeny i známé údaje o školení Josefa Kramolína, včetně jeho krátkodobého pobytu na vídeňské Akademii, a o kontaktech s F.K.Palkem, I. Raabem a J.L.Krackerem v rámci školení.

Těžiště práce spočívá v kapitole přehledu Kramolínova díla na str. 15-58. Kramolínova tvorba je zde sledována v chronologické posloupnosti. Spíše než rozbory děl jsou zde vypracovány přehledné popisy, včetně ikonografie děl. I v této zkrácené formě zpracování je Kramolínovo dílo většinou dobře charakterizováno. V řazení následujících desetiletí sleduje poměrně slohově různorodý projev, eklektický projev, kolísající od děl inspirovaných ještě vrcholně barokními předlohami, přes pozdně barokní a rokokové projevy až po výjimečná, ale zajímavá díla klasicistního charakteru (Skapce, Děčín) a dokonce i díla v duchu raného romantického historismu (Karlovy Vary, Poštovský dvůr). Diplomantka přesně rozpoznala, že těžiště produkci i umělecké kvality Kramolínova projevu byla ve freskové produkci, včetně dlouhé řady iluzivních oltářních retáblů. V tomto smyslu oprávněně věnuje část textu krátké charakteristice tvorbě těchto iluzionistických děl

od počátku 18. století u nás. Řada Kramolínových fresek je významnou složkou kompozice interiérů ať již starších chrámů (Tuchoměřice, Děčín) nebo nově dokončených (Heřmanův Městec, Kukleny, Chcebuz). Vztah mezi architekturou a její freskovou výzdobou by měl být v práci blíže charakterizován.

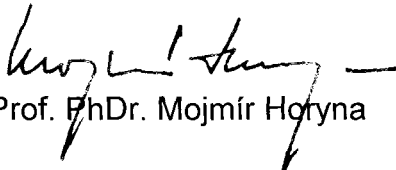
Kramolínovy olejomalby jsou charakterizovány podstatně stručněji, spíše výčtem, než popisy, když podrobněji jsou zmíněna jenom vybraná a pro charakteristiku malíře dobře volená díla. Jasně dokládá, že oltářní obrazy i portréty jsou zřetelně slabší než fresky.

V závěru práce zařazuje autorka Kramolínovo dílo jak do souvislosti jeho inspirací, tak do relací k tvorbě současníků. Její závěry nijak podstatně nepřesahují poznatky starší literatury. Přesně charakterizuje eklektický charakter Kramolínova umění i jeho roli v šíření a dožívání pozdního baroka především na českém venkově v poslední třetině 18. století.

V textu je jenom málo chyb: str.- 15 (kupole chrámu sv. Mikuláš, nikoli sv. Víta), astr. 27 (Libčany jsou na okrese Hradec Králové, nikoli na okrese Karlovy Vary), které však nekomolí smysl. V celém textu píše autorka chybně slovo presbyterium.

Ačkoli práce nepřináší podstatné rozšíření vědomostí o pozdně barokním malíři Josefo Kramolínovi, nicméně naplňuje požadavky kladené na diplomovou práci a lze jí **doporučit k obhajobě.**

Praha, 13. září 2008

Prof. PhDr. Mojmír Hotyna